

Μετά από πέντε και πλέον χρόνια σκληρής λιτότητας νεοφιλελεύθερης έμπνευσης κι εκτέλεσης, με μοναδικά επιχειρήματα τον εκβιασμό και την πειθαναγκαστική επιβολή, η ελληνική κοινωνία βιώνει μια πρωτοφανή οικονομική και, πρωτίστως, ανθρωπιστική κρίση. Η ίδια πολιτική έχει φέρει τα Πανεπιστήμια σε μια άνευ προηγουμένου οικονομική ασφυξία, διοικητική απορρύθμιση και θεσμική υποβάθμιση μέσω της συνεχούς μείωσης της κρατικής χρηματοδότησης, της συρρίκνωσης του απαραίτητου για τη λειτουργία του πανεπιστημίου προσωπικού όλων των κλάδων, της μισθολογικής απαξίωσης των πανεπιστημιακών και της ελλιπούς φοιτητικής μέριμνας.

Η επιβολή μιας τέτοιας πολιτικής στον κατεξοχήν χώρο παραγωγής κριτικής σκέψης δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί χωρίς τους κατάλληλους μηχανισμούς: επανειλημμένες παραβιάσεις του αυτοδιοίκητου χαρακτήρα των ΑΕΙ, συστηματική, κατευθυνόμενη και δόλια συκοφάντηση του ελληνικού πανεπιστημίου και, κυρίως, στραγγαλισμός της δημοκρατικής λειτουργίας. Το νομοθετικό πλαίσιο που επιβλήθηκε εν μέσω της μνημονιακής λαίλαπας καθιέρωσε έναν ολιγαρχικό τρόπο διοίκησης. Καταξιωμένα συλλογικά όργανα είτε καταργήθηκαν (Πρυτανικό Συμβούλιο), είτε συρρικνώθηκαν και περιθωριοποιήθηκαν ως προς τη σύνθεση ή/και τις αρμοδιότητές τους (Σύγκλητος, ΓΣ Τμήματος). Το δικαίωμα του «εκλέγεσθαι» παραβιάζεται ανοιχτά και παράφορα, μέσα από πατερναλιστικές και ταπεινωτικές προεπιλογές προερχόμενες από ένα ξένο σώμα στα Πανεπιστήμια, το Συμβούλιο Ιδρύματος (προεπιλογή υποψηφίων πρυτάνεων /κοσμητόρων), συνεπικουρούμενο από την αφαίρεση του δικαιώματος του «εκλέγειν» από το μεγαλύτερο μέρος της πανεπιστημιακής κοινότητας (εκλογή μονοπρόσωπων οργάνων μόνο από μέλη ΔΕΠ). Οι κρίσεις των μελών ΔΕΠ αντί να γίνονται σύμφωνα με την ακαδημαϊκή παράδοση από εκλεκτορικά σώματα ενώπιον της ΓΣ του Τμήματος, με ουσιαστική αξιολόγηση του έργου των υποψηφίων, πραγματοποιούνται εν κρυπτώ από ολιγομελή σώματα.

Το 12^ο Συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ διεξάγεται σε μια κρίσιμη καμπή όχι μόνο για τα ελληνικά πανεπιστήμια, αλλά συνολικά για τη χώρα. Διεξάγεται σε μια περίοδο με διάχυτη ανησυχία αλλά, για πρώτη φορά μετά από χρόνια, και ελπίδα. Διεξάγεται για πρώτη φορά σε συνθήκες αν μη τι άλλο όχι εχθρικές για το δημόσιο πανεπιστήμιο, καθώς ο ελληνικός λαός αποφάσισε να αφηφήσει το φόβο και να γυρίσει την πλάτη στα νεοφιλελεύθερα προστάγματα, επιλέγοντας διακυβέρνηση με σαφές αριστερό πρόσημο.

Σε αυτές τις νέες συνθήκες δεν χωρά ωστόσο εφησυχασμός. Οι δυνάμεις, εντός κι εκτός των Πανεπιστημίων, που επιχειρήσαν να μετατρέψουν την τριτοβάθμια

εκπαίδευση σε ένα νέο επιχειρηματικό πεδίο θα δώσουν λυσσαλέα μάχη για να ολοκληρώσουν το καταστροφικό τους έργο, όπως φάνηκε από την πρώτη κιόλας στιγμή.

Σε αυτές τις νέες συνθήκες η Συσπείρωση Πανεπιστημιακών, συνεπής στην ιστορική αγωνιστική της διαδρομή και πιστή στην αρχή της αυτόνομης συνδικαλιστικής δράσης, θα αγωνιστεί με όλες της τις δυνάμεις για την οικονομική αναβάθμιση, τη θεσμική διασφάλιση και τη βελτίωση της ποιότητα ζωής στα Πανεπιστήμια διεκδικώντας μεταξύ άλλων:

- **Την κατάργηση του νόμου Διαμαντοπούλου - Αρβανιτόπουλου** και των παραγόντων του, προεξάρχοντος του Συμβουλίου Ιδρύματος και της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας. Μεταφορά αρμοδιοτήτων του ΣΙ και των μονοπρόσωπων οργάνων (Πρύτανης/Κοσμήτορας) σε συλλογικά και δημοκρατικά εκλεγμένα όργανα (Σύγκλητος, ΓΣ Σχολής/Τμήματος) με αντιπροσωπευτική συμμετοχή όλης της πανεπιστημιακής κοινότητας σε αυτά. Επαναφορά του Τμήματος ως διοικητικής μονάδας. Η δέσμευση της νέας κυβέρνησης για κατάργηση των ΣΙ και της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας, όπως εκφράστηκε στις προγραμματικές δηλώσεις, κρίνεται ως θετικό πρώτο βήμα.
- Την επαναφορά, με διευρυμένη σύνθεση, του δημοκρατικά εκλεγμένου, Πρυτανικού Συμβουλίου, με απόλυτο σεβασμό στο δικαίωμα του «εκλέγειν και εκλέγεσθαι».
- Την αποκατάσταση του θεσμού του ασύλου με σεβασμό στο αυτοδιοίκητο των ιδρυμάτων και στη δημοκρατία και στην ακαδημαϊκή ελευθερία, μακριά από καταστάσεις του παρελθόντος που αμαύρωσαν την πραγματική έννοια του θεσμού.
- Την άμεση ρύθμιση θεμάτων που δημιούργησε το θεσμικό πλαίσιο Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου και οι μνημονιακές επιλογές της προηγούμενης κυβέρνησης (π.χ. πανεπιστημιακοί υπότροφοι, απλήρωτοι εργαζόμενοι, ασάφειες περί εντεταλμένων διδασκαλίας, κ.ά.) στη βάση αδιαπραγμάτευτων εργασιακών και ακαδημαϊκών δικαιωμάτων.
- Την κρίση των μελών ΔΕΠ από διευρυμένα εκλεκτορικά σώματα ενώπιον της ΓΣ του Τμήματος με ουσιαστική αξιολόγηση του συνολικού έργου των υποψηφίων και με απόλυτη διαφάνεια στα πρακτικά των εκλογών.
- Την άμεση επαναφορά όλων των διαθεσίμων, όλων των Ιδρυμάτων, στις θέσεις τους.
- Την άρση του μνημονιακού κανόνα 1/10 (για κάθε 10 αφυπηρετούντα μέλη ΔΕΠ, μία νέα προκήρυξη) που συρρικνώνει επικίνδυνα το διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό, αποκλείει την ανανέωσή του και διώχνει μετανάστες τα καλύτερα ελληνικά μυαλά σκοτώνοντας την ελπίδα ανάπτυξης τόσο των Ιδρυμάτων όσο και του τόπου. Μέχρι να καλυφθούν τα κενά σε απαιτούμενο διδακτικό προσωπικό

διεκδικούμε την άμεση χορήγηση των αναγκαίων πιστώσεων για διδάσκοντες με βάση το ΠΔ 407/80 για να υλοποιηθούν, χωρίς εκπτώσεις, τα προγράμματα σπουδών των πανεπιστημίων.

- Τη διασφάλιση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε όλους τους κύκλους σπουδών. Όχι δίδακτρα ή τέλη εγγραφής στα μεταπτυχιακά προγράμματα.
- Την οικονομική ανακούφιση των Πανεπιστημίων και την ενίσχυση της έρευνας, που μπορεί να αποτελέσει και πυλώνα παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας. Στο πλαίσιο μιας οικονομικής ανάπτυξης που δεν στηρίζεται στους χαμηλούς μισθούς αλλά στην τεχνολογία, την καινοτομία και την αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού ο ρόλος των ΑΕΙ είναι κομβικός.
- Την αναμόρφωση των αποδοχών μας, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 4741/2014 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, βάσει της οποίας κρίθηκαν αντισυνταγματικές οι περικοπές που πραγματοποιήθηκαν με το Ν. 4093/2012 και την άμεση κατάργηση της παρακράτησης του επιδόματος της Πάγιας Μηνιαίας Αποζημίωσης για δημιουργία και ενημέρωση βιβλιοθήκης και για συμμετοχή σε συνέδρια, στο σύνολο των Ιδρυμάτων. Ζητούμε, επίσης, να καταρτιστεί άμεσα σχέδιο για την αποκατάσταση των αποδοχών των μελών ΔΕΠ σε επίπεδα που θα εξασφαλίζουν αξιοπρεπή διαβίωση με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση των πανεπιστημιακών δασκάλων και δεν θα δημιουργούν κίνητρα για παράλληλη ή «μαύρη» απασχόληση.
- Τη λήψη μέτρων για την εξασφάλιση της διαφάνειας και της καταπολέμησης της διαφθοράς και της διαπλοκής και την αναβάθμιση του Δημόσιου χαρακτήρα των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων.
- Την κριτική αξιολόγηση του «έργου» της ΑΔΙΠ, καθώς και την επανεξέταση του ρόλου της με βάση τους μνημονιακούς νόμους (π.χ. «πιστοποίηση» προγραμμάτων σπουδών) και της συγκρότησής.

Για να επιτευχθούν οι παραπάνω στόχοι, είναι κρίσιμο να αποκτήσει η ΠΟΣΔΕΠ κοινό βηματισμό με το αγωνιζόμενο πανεπιστημιακό κίνημα. Η παρατεταμένη «αιχμαλωσία» της ΠΟΣΔΕΠ από δυνάμεις φίλα προσκείμενες στις προηγούμενες κυβερνήσεις ή στενά συντεχνιακές, που επιχείρησαν με κάθε μέσο να εξουδετερώσουν τη συνδικαλιστική δράση την ώρα που τα Πανεπιστήμια διαλύονταν και οι Πανεπιστημιακοί πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης έρχονταν αντιμέτωποι με την κατάφωρη ηθική και οικονομική απαξίωση, είναι μία πραγματικότητα που **μπορεί και πρέπει να ανατραπεί στο 12^ο Συνέδριο**. Στην κατεύθυνση αυτή, η Συσπείρωση Πανεπιστημιακών, διατηρώντας τη δική της οπτική και φυσιογνωμία, δεν θα αφήσει να χαθεί καμία ευκαιρία για ενότητα και κοινή δράση, ειδικά υπό το πρίσμα των νέων – ευνοϊκών – πολιτικών συνθηκών, και θα συμπορευτεί με τις άλλες συλλογικότητες της ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ.

Η Συσπείρωση Πανεπιστημιακών, καλεί όλους τους συναδέλφους σε **ενεργή συμμετοχή**, σε όλες τις διαδικασίες διαβούλευσης και διεκδικήσεων, μέχρι την οριστική ανατροπή του ασφυκτικού μνημονιακού πλαισίου και των δυνάμεων που το στήριξαν.

Είμαστε εδώ, μαζί με όσους και όσες επιμένουν, με την ατομική τους συνείδηση και τη συλλογική τους δράση, να υπερασπίζονται, να οραματίζονται και να διαμορφώνουν το

Δημόσιο, Ακαδημαϊκό και Δημοκρατικό Πανεπιστήμιο.

Συσπείρωση Πανεπιστημιακών

24/2/2015